

Mluvili, neboť dobře věděli, že se nemusí bát mého hněvu.

A dívali se jeden na druhého, spokojeni vlastní odvahou.

Zamyslel jsem se. Jediný skutečný geometr býval denně přijímán u mého stolu. Když jsem nemohl spát, odebral jsem se někdy do jeho stanu, uctivě jsem zul obuv a pil jsem jeho čaj a okoušel med jeho moudrosti.

Oslovil jsem ho: „Geometře...“

„Jsem sice geometr, ale především jsem člověk. Člověk, který někdy snívá o geometrii, pokud mu nevládne něco naléhavějšího jako třeba spánek, hlad či láska. Ale dnes, kdy jsem zestárl, máš asi pravdu: už jsem jen geometr.“

„Jsi ten, komu se zjevuje pravda...“

„Jsem pouze ten, kdo tápe a hledá slova jako dítě. Pravda se mi nijak nezjevila. Ale můj jazyk je pro lidi prostý jako tvá hora a oni si z něho svou pravdu vytvoří sami.“

